

Ανέκδοτες ζωντανές ηχογραφήσεις του Δημήτρη Μητροπάνου

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ηχογραφήσεις από το 2000 έως το 2012

Υπό τον τίτλο «Κρυφά», ανέκδοτες ζωντανές ηχογραφήσεις του Δημήτρη Μητροπάνου μαζί με το βιβλίο που έγραψε για τον «Μήτσο» ο Ευθύμης Φιλίππου, κυκλοφόρησαν από την Minos Emi.

Η έκδοση αυτή περιλαμβάνει ηχογραφήσεις από το 2000 έως το 2012, όταν πρόωρα έφυγε από κοντά μας ο σπουδαίος ερμηνευτής. Ο επί πολλά έτη ηχολήπτης του Δημήτρη Μητροπάνου και κουμπάρος του, Δημήτρης Ευαγγελάτος τον ηχογραφούσε «Κρυφά», όποτε τραγουδούσε σε κέντρα, μουσικές σκηνές ή υπαίθριες συναυλίες. Όλο αυτό το υλικό ήθελε να του το χαρίσει μια μέρα, δώρο ανεκτίμητο για τον ίδιο και την οικογένειά του, που αποτύπωνε το μεγαλείο του στις ζωντανές εμφανίσεις.

Τα πράγματα ήρθαν δυστυχώς αλλιώς. Ο Δημήτρης Μητροπάνος δεν πρόλαβε να γίνει αποδέκτης των στιγμών αυτών, αφού έφυγε από τη ζωή αιφνίδια και ενώ συνέχιζε «να τα δίνει όλα τραγουδώντας».

Δύο χρόνια σχεδόν από τότε, και με την ατμόσφαιρα συναισθηματικά φορτισμένη ακόμα, αποφασίστηκε να γίνει μια επιλογή από δεκάδες τραγούδια, για να αποτυπωθούν για πρώτη φορά σε cd κλασικά λαϊκά τραγούδια παλαιότερα αλλά και άλλα σύγχρονα, που ο ίδιος λάτρευε και του άρεσε να τα βάζει στα προγράμματα του, παρότι δεν είχε τραγουδήσει τις πρώτες εκτελέσεις.

Ο Δημήτρης Ευαγγελάτος ανέλαβε την επιλογή μαζί με τον επί έτη παραγωγό του Ηλία Μπενέτο και όπως δηλώνει στο σημείωμα του στην κασετίνα «Κρυφά τον ηχογράφησε ο Ευαγγελάτος, όταν ο Μήτσος με γκάζια στο χίλια έμπαινε στα τραγούδια, απελευθερωμένος από τους κώδικες του στούντιο».

Αυτή του η μοναδική αυθαιρεσία στη σκηνή, έβγαζε ολόκληρη τη δύναμη ψυχής και φωνής που είχε και που τόσο μας λείπει.

Η συλλεκτική αυτή έκδοση συμπληρώθηκε από το βιβλίο με τίτλο «Δημήτρη» που έγραψε ο Ευθύμης Φιλίππου που αν και τόσο νεώτερος, ήταν προσωπικός φίλος της οικογένειας.

Ο Ευθύμης Φιλίππου γράφει για το βιβλίο:

«Το κείμενο του βιβλίου «Δημήτρη» δημιουργήθηκε μέσα από τις συζητήσεις με έντεκα ανθρώπους που έζησαν κοντά στον Δ. Μητροπάνο. Δεν πρόκειται για βιογραφία ή για ιστορικό ντοκουμέντο με ημερομηνίες και σταθμούς της πορείας του. Επίσης δεν χαρακτηρίζεται από καμία αντικειμενικότητα και δεν είναι

καθόλου αποστασιοποιημένο. Είναι μια παράθεση σκέψεων και αναμνήσεων, χωρίς ψυχραιμία, με αυτονόητη την συναισθηματική εμπλοκή όλων των συμμετεχόντων.

Μίλησαν για αυτόν άνθρωποι που έχουν φάει κεράσια από τα χέρια του, που έχουν πάει μαζί του στις δύσκολες μέρες της μεταμόσχευσης στο Παρίσι, που έχουν κολυπήσει δίπλα του στην θάλασσα του Τύμβου στον Μαραθώνα ή σε παραπόταμους του Πηνειού, που του έχουν πετάξει φύλα που δεν του έκαναν στην μπιρίμπα, που οδήγησαν το αμάξι του, άνθρωποι που τον φίλησαν, τον κράτησαν, γελάσανε μαζί του όταν ειπώθηκε κάποιο αστείο κάποιο βράδυ στον κήπο. Οπότε αυτό το κείμενο ας πούμε ότι αυτό που προσπαθεί να καταφέρει δεν είναι να αποτυπώσει, αλλά μόνο να περιγράψει ένα πολύ μικρό κομμάτι των ανθρώπων που μίλησαν από την μία, του Δημήτρη από την άλλη και της αγάπης ανάμεσά τους».

Πηγές: naftemporiki.gr - ikypros.com